

РЕШЕНИЕ

№ 1703

гр. Варна, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело №
20203110110916 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано след обезсилване на решение №4678/01.11.2019г., постановено по гр.д. №11721/18г. по описа на ВРС, 30 с-в **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен иск на Д. Ж. ИВ. срещу застрахователя „* за присъждане в полза на * на уговорено застрахователно обезщетение по договор за застраховка живот, свързана с банков кредит в размер на 8244.93лв, на осн. чл. 22 вр. чл. 383 от КЗ, като е върнато дело за ново разглеждане от друг състав след конституиране на необходим задължителен другар на ищеца.

Предявен е иск от застраховано лице Д. Ж. ИВ. за осъждане на * да заплати в полза на застраховащ кредитор *на застрахователна сума от 8244,93лв., представляваща остатък от предоставен банков кредит в размер на 10000лв. по искане №3372827/15.03.2016 г. към момента на настъпване на събитието пълна трайна неработоспособност над 70 %, на основание чл. 382 ал.1 пр. последно КЗ.

Твърди се от ищеца – процесуален субституент, Д.И., в исковата му молба, че същият е кредитополучател по банкови кредити с „* един от които по искане за банков кредит № */15.03.2016г. в размер на 10000 лв., за който бил издаден Сертификат № *по Групов договор за застраховка „Живот, свързана с банков кредит“. Като кредитополучател дал съгласието си да бъде включен в групата на застрахованите лица по Групов застрахователен договор за застраховка „Живот, свързана с банков кредит“ на кредитополучателите на *, сключен между кредитната институция в качеството □ на застраховащ и „*,

в качеството му на застраховател на застраховане на живота, здравето и телесната цялост на застрахования, за което бил издаден и съответния сертификат. Твърди се, че с подписването на договорите, Д.И. поел задължение да заплаща определена месечна застрахователна премия, а застрахователят се ангажирал, при настъпване в срока на индивидуалното застрахователно покритие на смърт или пълна трайна неработоспособност на застрахованото лице да извърши съответното застрахователно плащане на ползващото се лице бенефициер - банката. Излага се, че срокът на индивидуалното застрахователно покритие е от 15.03.2016 г. по два от договорите и от 20.09.2017г. по третия договор до изтичане срока на кредитите. Твърди се, че поради влошаване на здравословното му състояние, с Експертно решение № */30.04.2018г. на Първи състав на ТЕЛК към *, му била призната 76% неработоспособност, за срок от 3 години, вследствие на заболяване с водеща диагноза: злокачествено новообразувание на бъбрека с изключение на бъбречно легенчедотална нефректомия в ляво-загуба на единия бъбрек, лъчетерапия, с противопоказания за тежък физически труд, с токсични вещества. Излага че със Заявление изх.№ */10.05.2018г., предявил претенция за извършване на договореното застрахователно плащане, поради настъпил покрит риск - трайно намалена работоспособност, а застрахователят „* с писмо от 11.07.2018г. отказал да уважи претенцията му, мотивирайки се с клауза на т.86 от Общите условия по застраховка „Живот, свързана с банков кредит", съгласно която „пълна трайна неработоспособност на застрахованото лице е медицински удостоверима, вероятно постоянна, над 70% трайна неработоспособност и неспособност на лицето да упражнява каквато и да била дейност, чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход, настъпила след срока на индивидуалното застрахователно покритие, като резултат от застрахователно събитие“. За отказа ответникът се е мотивирал, позовавайки се на служебна бележка от „Пристанище *“ ЕАД, от която е видно, че в момента Д.И. работел като портиер и продължава да извършва дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход. Сочи, че съгласно Допълнително споразумение № */04.06.2018г., към Трудов договор № */03.04.2002 г. на основание чл.119 КТ, вр.чл.70, ал.1 и чл.67, ал.1, т.1 КТ бил преназначен от длъжност "докер" в Пристанище *, на длъжност "портиер" в Пристанище * със срок на изпитване до шест месеца, при което получавал трудовото възнаграждение в размер на минималната работна заплата от 510 лв. Сочи, че възразил пред застрахователя срещу постановения отказ, с копие до "*". Счита се, че от датата на решението на ТЕЛК-30.04.2018г., е настъпило договореното застрахователно събитие-пълна трайна неработоспособност и от тази дата е възникнало задължението за ответника да извърши договореното застрахователно плащане в полза на кредитора му *. Твърди, че от настъпване на застрахователното събитие - 30.04.2018г., до момента на предявяване на иска, Д.И. е заплатил на „* сума в размер на 347.06 лева по процесния договор за кредит, представляваща главница и лихва, което го прави кредитор на Банката, по отношение на

правото на кредитната институция да претендира по съдебен ред изплащането на застрахователното обезщетение. Искането е за осъждане на застрахователя да заплати в полза на своя кредитор дължимото застрахователно обезщетение в размер на остатъка от предоставения банков кредит, поради настъпване на пълна трайна неработоспособност над 70%. Претендират се разноски.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуален представител поддържа предявения иск и моли за уважаването му. Депозирана е писмена защита, в която са изложени подробни съображения по същество на спора. Настоява се, че с експертно решение на ТЕЛК е призната 76% нерабооспособност, при което ответникът е следвало да приеме, че е налице застрахователно събитие и да изплати вноските по кредита. Счита се, че с позоваване на ОУ и възможността за полагане на личен труд следва да се съобразява квалификацията и възможността на ищеца да полага такива, а не полагането на какъвто и да е личен труд. Сочи се, че ищецът е с професионална квалификация „строител на облицовки, настилки и мазилки“, която представлява тежък физически труд, поради което е противопоказан и не може да реализира доходи от този труд. Сочи се, че ответникът не е доказал, че след инвалидизацията си може да полага личен труд, различен от този, който е осъществявал преди това, за който да има квалификация и правоспособност.

Ищецът „* – носител на материалното право, което е предявено от Д.И. не изразява становище.

В съдебно заседание ищецът *не изпраща представител.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с която ответникът „* оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва, че Д. Ж. ИВ. е включен в групата на застрахованите лица по Групов застрахователен договор за застраховка „Живот, свързана с банков кредит“, но сочи, че не са налице необходимите предпоставки, за да се приеме, че е настъпил покрит застрахователен риск по смисъла на гл. III, чл. 8.2 от Общите условия (ОУ) към застрахователния договор, съгласно които отговорността на застрахователя следва да се ангажира при настъпила „пълна трайна неработоспособност“ като в гл. X, чл. 86 от ОУ е дадена дефиниция на използваното понятие. Твърди, че заболяването на Д. Ж. ИВ. не е довело до прекратяване на трудовото му правоотношение от една страна, нито е изпаднал в състояние, което да не му позволява да полага личен труд за осигуряване на доход, което се потвърждавало и от твърдението на ищеца и приложените доказателства, че той към момента на подаване на исковата молба работи по трудово правоотношение като портиер, след преназначаване с Допълнително споразумение № */04.06.2018 г. към Трудов договор № */03.04.2002 г. В тази връзка излага, че следва да се приеме, че по групова застраховка „Живот, свързана с банков кредит“ застрахователят не носи риска от трайно намаляване на работоспособността на застрахования, а от настъпване на такова събитие, което поставя застрахования и в невъзможност да полага труд. Твърди, че исковете са неоснователни, доколкото ищецът не

притежава материалноправна легитимация. Сочи, че материалното право да се претендира плащане на остатък по кредита принадлежи единствено на *, а доколкото Д.И. е длъжник по договора за кредит дължи заплащане на погасителни вноски и няма право да предявява иски от нейно име. Оспорва иска и по размер като необосновано завишен. Твърди, че съгласно условията по процесната застраховка /раздел 8, чл. 46, т. 1 от ОУ/ в случай на покрит риск, "пълна трайна неработоспособност" и когато срокът на постановеното Експертно решение на ТЕЛК е по-кратък от срока на кредита към датата на настъпване на покрития риск, застрахователят дължи погасителните вноски по кредита на застрахованото лице само за срока на постановеното Експертно решение на ТЕЛК, но не повече от застрахователната сума. Сочи, че в процесния случай срокът на Експертното решение на ТЕЛК № */30.04.2018 г. е 3 години - до 29.04.2021 г., поради което в случай, че съдът приеме иска за основателен, то размерът на дължимото обезщетение следва да бъде намален до размера на погасителни вноски само за периода на „пълна трайна неработоспособност“ съгласно Експертното решение на ТЕЛК, т.е. за 3 години - от 30.04.2018 г. до 29.04.2021 г., а не целият остатък по кредита, както претендира Д.И.. Моли се за отхвърляне на иска и заплащане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание ответникът не изпраща представител. Депозирана е писмена молба, в която излага подробни съображения по същество на спора. Подчертава се, че не се доказва неравноправност на т.86 от ОУ на застрахователя, предвиждаща изключен застрахователен риск при наличие на кумулативно предвидени предпоставки – 70 % ТНР и неспособност на лицето да упражнява каквато и да е била дейност чрез личен труд за осигуряване на доход. Посочва, че експертното решение на ТЕЛК не установява неспособност на лицето да работи, а са установени противоположения в условията на труд. Съобразно СМЕ също заключава, че може да полага труд при определени условия. Сочи се, че размерът на дължимите вноски не следва да надвишава срока на валидност на процесното решение на ТЕЛК три години , т.е. до 30.04.2021 г. , което възлизало на сумата от 4245,06лв. По тези съображения моли за отхвърляне на иска, евентуално релевира възражение за прекомерност.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна:**

Не е спорно между страните, както е прието с доклада по делото сключен между Д.И. и *Д договор за банков кредит № */15.03.2016г. в размер на 10000 лв., че Д. Ж. ИВ. е включен в групата на застрахованите лица по Групов застрахователен договор за застраховка „Живот, свързана с банков кредит“, за което е издаден Сертификат № *; че с Експертно решение № */30.04.2018г. на Първи състав на ТЕЛК към МБАЛ "а на Д.И. е определена трайна неработоспособност от 76 % за период от 3 години – от 30.04.2018 г. до 01.04.2021 г., че с Допълнително споразумение № */04.06.2018г., към

Трудов договор № */03.04.2002 г. на основание чл.119 КТ, вр.чл.70, ал.1 и чл.67, ал.1, т.1 КТ Д.И. е преназначен от длъжност "докер" в Пристанище *, на длъжност "портиер" в Пристанище * със срок на изпитване до шест месеца, с трудовото възнаграждение в размер на 510 лв.

Представени са по делото диплома за завършено средно образование на ищеца в Средно професионално техническо училище по строителство и дървообработване инж. Н. Ранчев, както и свидетелство за професионална квалификация – строител на облицовки, настилки и мазилки.

Видно от представената по делото длъжностна характеристика на длъжността „Инвентарчик“, последният участва в почистването и боядисването на инвентара; в товаренето, разтоварването на такелаж и инвентар и др., а съгласно представената длъжностна характеристика за длъжността „Докер“ от работодателя на ищеца – Пристанище * ЕАД, основна дейност за изпълняване на длъжността е товарене, разтоварване и поддръждане на всички видове товари от и на кораби, вагони, камиони, контейнери, тифове, складови помещения и други.

Съгласно Сертификат №* покрит риск по застраховката е „Пълна трайна неработоспособност над 70% в резултат на застрахователно събитие, настъпила със застрахования през периода на индивидуалното застрахователно покритие. Към датата на постановяване на експертното решение на НЕЛК/НЕЛК застрахованият трябва да извършва дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход., което е идентично по съдържание с клаузата на Глава III, т.8.1 от Общите условия към груповия застрахователен договор по Живот, свързана с банков кредит“.

Видно от т.86 от Общите условия „пълна трайна неработоспособност“ на застрахованото лице е медицински удостоверяема, вероятно постоянна, над 70% трайна неработоспособност и неспособност на лицето да упражнява каквато и да е дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход, настъпила през срока на индивидуалното застрахователно покритие като пряк резултат от застрахователно събитие. Процентът на трайната неработоспособност се установява въз основа на експертно решение на ТЕЛК или НЕЛК, удостоверяващо трайно намалена работоспособност над 70%. Датата на настъпване на трайната неработоспособност е датата на постановяване на първото по ред Експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, във връзка със същото застрахователно събитие. Неспособността на лицето да упражнява каквато и да била дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход се установява въз основа на документи, посочени в т. 41 от настоящите Общи условия.

Съгласно т.41.2. от Общите условия в случай, че застрахованият към датата на настъпване на пълната трайна неработоспособност е в трудово правоотношение представя: документи за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 325 ал.1, т.9 или чл. 327 ал.1, т. 1. от Кодекса на труда; документ, издаден от работодателя, удостоверяващ дали лицето е трудоустроено, вследствие на състоянието му на трайна

неработоспособност; справка от НОИ за размера на осигурителния му доход, удостоверяваща размера на осигурителния доход на лицето в периода, непосредствено следващ настъпването на пълната трайна неработоспособност; справка от НАП за регистрирани трудови договори на лицето; декларация по образец на застрахователя, че лицето не упражнява каквато и да било дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход.

От представеното Експертно решение №*/30.04.2018 г. се установява, че на ищеца е определена 76% неработоспособност, за срок от три години, като състояние до експертизата е отбелязано: временно неработоспособен от 24.10.2017 г. до 18.04.2018 г. и като противопоказни условия на труд са посочени тежък физически труд, работа с токсични вещества.

Видно от решение на обща клинична онкологична комисия/клинична комисия по хематология №*/22.01.2020 г. е поставена диагноза злокачествено новообразувание на ляв бъбрек и вторично злокачествено новообразувание на белия дроб.

Видно от експертно решение №*/03.06.2021 г. на ТЕЛК към *, ищецът е преосвидетелстван и е определена 95% трайна неработоспособност без чужда помощ. Посочено е, че лицето може да изпълнява настоящата длъжност.

От представеното писмо от Пристанище *ЕАД се установява, че в дружеството няма разработвани технологични карти, съдържащи описание на дейностите, които трябва да извършва работника, заемащ длъжността инвентарчик, като са предоставени инструкция и длъжностна характеристика на дейността.

С експертно решение №*/1582/31.08.2021 г. на НЕЛК е отменено решението на ТЕЛК по трудовото предписание и е издадено ново, с което е определена 95 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ за срок от 1 година до 01.06.2022г. Посочено е, че може да работи като инвентарчик при облекчени условия – без нощен труд, без тежък физически труд и без експозиция на нефротоксични вещества.

Видно от представената по делото Етапна епикриза от 25.05.2021 г., издадена от *е поставена диагноза „злокачествено новообразувание на ляв бъбрек“.

От представените извлечения от сметка се установяват извършени частични плащания като към 14.06.2021 г. дълга към *възлиза на сумата от 5564,10лв.

Видно от изготвеното от Служба по трудова медицина становище за пригодността на лицето да изпълнява длъжността инвентарчик е препоръчано на работодателя да поиска преразглеждане на ЕР на ТЕЛК от 03.06.2021 г., тъй като тъй като не могат да бъдат спазени противопоказните условия на труд.

По делото са ангажирани първоначална и допълнителна СМЕ на вещото лице д-р С.Н., от което се установява, че диагнозата на ищеца е поставена за първи път през месец ноември 2017 г., като липсват съпътстващи

заболявания, влияещи върху трудоспособността. Ищецът е способен да работи, но са противопоказни тежък физически труд и токсични вещества. Съгласно допълнителната СМЕ, ищецът е способен да извършва трудова дейност, като противопоказни са тежък физически труд и токсични вещества, поради което може да заема такива работни места, на които няма тежък физически труд и досег с химични вещества. Заклучава се, че мястото инвентарчик не е противопоказно за него, но не е способен да заема длъжност „докер“ и да изпълнява трудова функция според квалификацията си строител на облицовки, настилки и мазилки, тъй като се изисква динамично и статично напрежение, ръчна работа с тежести, принудителна работна поза, което предполага тежък физически труд, който е противопоказан за ищеца. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че има разлика между тежък и средно тежък физически труд, като труда на ищеца попада във втората категория. Подчертава, че няма противопоказания да работи.

От изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че за периода от 01.03.2016 г. – 30.04.2021 г. са събрани от сметка на ищеца, по която е превеждано трудовото му възнаграждение за покриване на кредита 4277,14лв. главница и 2911,48лв. лихва. Вещото лице заключава, че дължимите вноски по кредита за главница за периода от 30.04.2018 г. до 29.04.2021 г. са в размер на 2724,68лв., а лихвите за периода 30.04.2018 г. до 29.04.2021 г. са в размер на 1520,38лв.

Въз основа на изложената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявеният осъдителен иск намира правното си основание в разпоредбата на чл. 382 ал.1 пр. последно КЗ.

За успешното провеждане на така предявения иск, ищите следва да установят при условията на пълно и главно доказване в процеса наличието на валиден договор за банков кредит, сключен между банката и длъжника-кредитополучател; валидно застрахователно правоотношение, възникнало между кредитора и застрахователя – ответник, настъпване на застрахователно събитие по покрит от застрахователя риск, размера на непогасения остатък от задължението към датата на настъпване на събитието.

За отблъскване на исковата претенция в тежест на ответника е да докаже направените правоизключващи и правонамаляващи възражения срещу размера на претендираното обезщетение, включително възможността за полагане на труд от процесуалния субституент Д.И..

Прието е за безспорно между страните на основание чл.146, ал.1, т.3 и 4 ГПК, че е сключен между Д.И. и „*“ договор за банков кредит № */15.03.2016г. в размер на 10000 лв., че Д. Ж. ИВ. е включен в групата на застрахованите лица по Групов застрахователен договор за застраховка „Живот, свързана с банков кредит“, за което е издаден Сертификат № *; че с Експертно решение № */30.04.2018г. на Първи състав на ТЕЛК към * на Д.И. е определена трайна неработоспособност от 76 % за период от 3 години – от 30.04.2018 г. до 01.04.2021 г., че с Допълнително споразумение №

*/04.06.2018г., към Трудов договор № */03.04.2002 г. на основание чл.119 КТ, вр.чл.70, ал.1 и чл.67, ал.1, т.1 КТ Д.И. е преназначен от длъжност "докер" в Пристанище В*, на длъжност "портиер" в Пристанище * със срок на изпитване до шест месеца, с трудовото възнаграждение в размер на 510 лв.

Спорът пред настоящата съдебна инстанция се концентрира върху въпроса настъпил ли е твърдения застрахователен риск и покрит ли е от сключената застраховка „Живот, свързана с банков кредит“.

Ответникът аргументира отказа за възникване на отговорността му по застрахователния договор, позовавайки се на чл. 86 и чл. 41 от общи условия по договор за групов застраховка „Живот, свързана с банков кредит“.

В случая с влязло в сила решение №260036/10.07.2020 г. по в.т.д. № 65/2020 г. по описа на ВОС, с което е потвърдено решение №4678/01.11.2019 г. по гр.д № 11721/2018 г. на ВРС, 30с-в, е отхвърлен иска на застрахования ползвател на застрахователна услуга Д. Ж. ИВ. срещу застрахователя „* за установяване на нищожност на неравноправни клаузи относно уговаряне на покрития риск в чл. 86 и чл. 41 от общи условия по договор за групов застраховка „Живот, свързана с банков кредит“. Решението е влязло в сила и в частта, в която отхвърлен иска на Д. Ж. ИВ. срещу „Г* с правно основание чл. 74 от ЗЗД, във вр. с чл. 456 от КЗ да бъде осъден застрахователят „* да заплати на ищеца сумата от 347,06 лева, недължимо платени от него на * погасителни вноски по Искане за кредит № */15.03.2016 год., след датата на настъпване на застрахователното събитие - считано от 30.04.2018г. (Решение на ТЕЛК № */30.04.2018г.) до 30.06.2018 вкл., заедно със законната лихва, до окончателното изплащане на сумата.

Следователно, със сила на пресъдено нещо между страните е разрешен въпроса за действителността на клаузата от общите условия на застрахователя, на която ответника се позовава в процеса, поради което същият не може да бъде преразглеждан.

Съгласно чл.86 от ОУ на застрахователя „пълна трайна неработоспособност“ на застрахованото лице е медицински удостоверима над 70% трайна неработоспособност и неспособност на лицето да упражнява каквато и да е дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход, настъпила през срока на индивидуалното застрахователно покритие като пряк резултат от застрахователно събитие, като невъзможността да полага какъвто и да е било труд се удостоверява с представяне на документи по чл. 41 от ОУ. Така цитираната разпоредба от посочената разпоредба предполага кумулативното наличие на двете предпоставки: да е налице над 70 % ТНР и лицето да не може да полага какъвто е да е личен труд. Тълкуването на тази разпоредба обосновава пълна и трайна невъзможност на ползващото се лице да полага труд, при което възниква отговорността на застрахователя да заплаща дълга на кредитополучателя.

В случая от анализа на ангажираните по делото писмени доказателства – решения на ТЕЛК и НЕЛК, в т.ч. и нововъзникнали такива, които не са обхванати от процесуална преклузия по смисъла на чл. 147 от ГПК /

експертно решение №*/1582/31.08.2021 г. на НЕЛК, с което е отменено решението на ТЕЛК по трудовото предписание и е издадено ново, с което е определена 95 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ за срок от 1 година до 01.06.2022г./ се установява, че ищецът може да работи като инвентарчик при облекчени условия – без нощен труд, без тежък физически труд и без експозиция на нефротоксични вещества.

От приобщената по делото първоначална и допълнителна съдебномедицинска експертиза се установява, че ищецът може да полага труд, но при определени обстоятелства, като противопоказанията на работната среда са тежък физически труд и вредни токсични вещества, като в случая полаганият от ищеца труд се определя като „средно тежък“. Именно в тази връзка, в контекста на указанията на трудовата медицина, ищецът е преосвидетелстван и са посочени изрично факторите на работната среда, които са противопоказни, но изрично е посочено, че лицето може да изпълнява дейността, на която е назначен.

Съгласно обаче чл. 41.2. от Общите условия в случай, че застрахованият към датата на настъпване на пълната трайна неработоспособност е в трудово правоотношение представя: документи за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 325 ал.1, т.9 или чл. 327 ал.1, т. 1 от Кодекса на труда, в т.ч. и декларация по образец на застрахователя, че лицето не упражнява каквато и да било дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход. Изискуемите документи индикират за наличие на пълна невъзможност на лицето да полага труд, за да се ангажира отговорността на застрахователя да изпълнява поетите от него задължения към кредитора си. Ето защо сред документите се съдържа не само такъв за прекратено трудово правоотношение на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 от КТ /прекратяване на трудовото правоотношение при трудоустройство и невъзможност да бъде назначен на друга подходяща за здравословното му състояние длъжност/, но и да декларира изрично, че не полага труд и извън трудовото правоотношение, от който да може да генерира финансов ресурс. В тази връзка, неоснователно е възражението на ищеца И. в писмената защита, че под личен труд следва да се разбира този, за който притежава необходимата квалификация, знания и опит. Покритият риск от застрахователя предполага пълна и трайна невъзможност да се полага труд от кредитополучателя нито при работодателя си, при който е бил назначен към датата на настъпване на застрахователното събитие, нито при друг или да осъществява самостоятелно каквато и да е дейност, в какъвто смисъл е цитираната разпоредба от ОУ на застрахователя.

В случая от представените по делото доказателства е видно, че ищецът към процесния период, както и понастоящем, е трудоустроен и полага труд по трудово правоотношение при работодателя „Пристанища Варна“ АД.

С оглед горното съдът намира, че не са налице задължително изискуемите съгласно договора предпоставки за настъпването на покрит застрахователен риск, една от които е кредитополучателят да е в

неспособност да упражнява каквато и да е дейност чрез полагане на личен труд за осигуряване на доход, поради което искът се преценява за неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора, своевременно отправеното искане и представените доказателства, ищците следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника сторените по делото разноси в общ размер от 210 лв., от които 60лв. депозит за СМЕ и 150лв. юрисконсулско възнаграждение, определено на основание чл.78, ал. 8 вр. ал. 3 от ГПК вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правна помощ. Разноските се дължат в условия на разделност, поради което всеки от ищците дължи половината от тях или по 105лв. всеки.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. Ж. ИВ., ЕГН ***** от гр. * иск за осъждане на „*, да **заплати** в полза на застраховащ кредитор „*, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. * на застрахователна сума от **8244,93лв.**/осем хиляди двеста четиридесет и четири лева и деветдесет и три стотинки/, представляваща остатък от предоставен банков кредит в размер на 10000лв. по искане №*/15.03.2016 г. към момента на настъпване на събитието пълна трайна неработоспособност над 70 %, на основание чл. 382 ал.1 пр. последно КЗ.

ОСЪЖДА Д. Ж. ИВ., ЕГН ***** от гр. *, да **заплати** на *, сумата от **105лв.** (сто и пет лева), представляваща сторени по делото разноси, **на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.**

ОСЪЖДА „*, да **заплати** на *, сумата от **105лв.** (сто и пет лева), представляваща сторени по делото разноси, **на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____